

TIRO LIRO

7-10
ANYS

ALMIRO LA
NATURA

Les gemmes

ELS JOCS

Amb bicicleta!

EL RACÓ
DE LA MÀGIA

I, de REGAL, un pòster del fraret!

SUMARI

P. 2 **2a edició Premis Bayard**
Foment de la Lectura

P. 3 **El conte**
El misteri de l'habitació 13

P. 48 **Admiro la natura**
Les gemmes

P. 52 **El racó de la màgia**

Il·lustració: Marie Caudry.

P. 54 **Subscriu-t'hi**

P. 55 **Els jocs d'en Bonamina**
Amb bicicleta!

P. 58 **El correu de Tiroliro**

P. 59 **El còmic de l'Anatol Lapífia**
L'euga verda

P. 67 **Poesia**

2a edició!

PREMIS BAYARD **FOMENT DE LA LECTURA**

**PARTICIPA-HI
I GUANYA!**

Sabem que la lectura és important per a tu. Explica'ns què fas per fomentar la lectura o la prelectura infantil en la teva família o a l'escola o la biblioteca.

El nostre jurat sabrà valorar la teva petita o gran iniciativa.

Hi ha 4 categories: **ESCOLES I MESTRES**, **BIBLIOTEQUES**, **PARES** i **AVIS**.

BASES A: **WWW.BAYARDEDUCACION.COM/PREMIS**

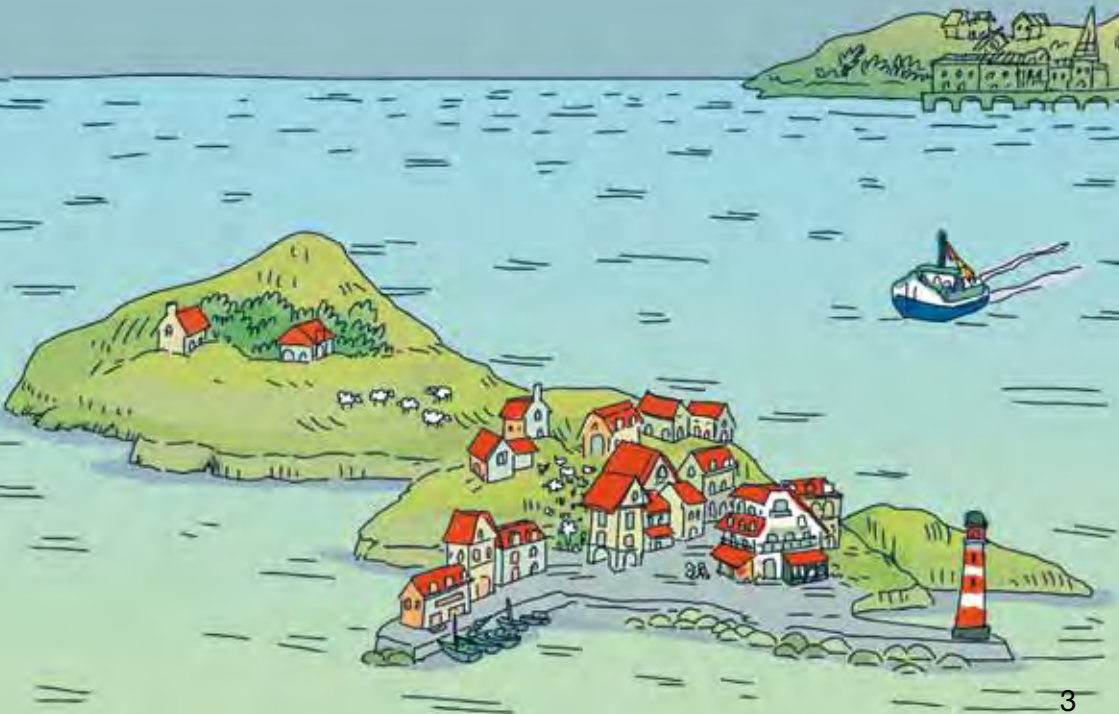
Il·lustració: Clément Devaux.

... El conte ...

© Bayard Presse-J'aime lire 507-Conte: **Pauline Chamming's** i **Pierre Oertel**;
il·lustracions: **Marie Caudry**-avril 2019. Text català: **Xavier Basora Rovira**.

En Marc viu en una illa i comparteix amb el seu avi un secret: tots dos són bruixots! Un dia, un home ben estrany arriba a l'hotel dels pares d'en Marc.

El misteri de l'habitació 13

Un client estrany

En Marc viu a l'illa Roca Gran des de sempre. Exactament, des de fa deu anys. Per això la coneix com si fos casa seva. La veritat és que l'illa fa honor al seu nom, ja que és una gran roca que es pot recórrer de cap a cap en un dia, fins i tot caminant.

Divendres, com cada tarda en sortir de l'escola, en Marc va córrer tant com va poder. En arribar al moll, un so conegut li va fer girar el cap: el vaixell que unia l'illa amb el continent tot just entrava al port.

En Marc va accelerar encara més i va arribar fins a un gran edifici, davant del desembarcador.* Era allà on vivia: l'Hotel del Far. Els pares n'eren els hotelers, professió que havien heretat dels avis.

En Marc va entrar-hi i va saludar gairebé sense alè:

—Hola a tothom!

Com de costum, la seva salutació no va alterar ni els seus pares, molt enfeinats a la recepció, ni el seu avi, que dormia en un balanci.

* Desembarcador: lloc destinat a fer baixar els passatgers d'un vaixell.

En Marc se'n va anar a seure a la sala. Era el millor lloc per dibuixar els clients de l'hotel. Li encantava fer-ho! Va deixar la motxilla a terra i va treure un llapis, la goma i el seu quadern de dibuix. Ja estava llest!

De seguida van començar a arribar els clients a la recepció de l'hotel. En Marc es va concentrar. Molt observador, va començar a esbossar* una cara, després una altra. Però no va dibuixar amb detall les boques, ni els ulls, ni els cabells. Cap client li semblava prou interessant per fer-ne un retrat ben exacte.

* Esbossar: dibuixar ràpidament i sense detalls.

De sobte, la veu del pare el va interrompre:
—Marc? Avi? Algú de vosaltres dos vol anar a buscar llenya per a la xemeneia?

L'avi es va despertar rondinant.

En Marc s'hi va apropar. Es van mirar fixament sense immutar-se i van exclamar alhora:

—Pedra, paper, tisora!

L'avi va ensenyar el puny tancat, com una pedra. En Marc va allargar la mà oberta, com un paper i, immediatament, va saltar aixecant els braços:

—HE GUANYAAAAT! Hi vas tu!

L'avi va sortir rondinant:

—Quina sort que tens!

Just després, va entrar-hi un altre client. Tenia un aspecte estrany. Ràpidament, en Marc va agafar el llapis i va començar a dibuixar el seu abric blau marí, el cap calb, el bigoti i les dues llargues dents punxegudes que li sobresortien als costats de la boca.

Sota el seu dibuix va escriure: «LA MORSA».

En tres gambades, l'estrany client va arribar fins al taulell. Quan el pare d'en Marc li va dir que no quedava cap habitació lliure, l'home es va quedar allà, sense moure's. La mare d'en Marc va somriure:

—El cert és que l'habitació 13 està lliure...

El seu marit semblava incòmode:

—Hum, és veritat...

L'home va fer un desagradable esclafit amb les dents. La mare d'en Marc va aconseguir una clau que era penjada a part.

—Normalment no lloguem aquesta habitació —li va explicar—, però és molt bonica, ja ho veurà.

Des de la cadira, en Marc va rondinar:

—No podeu llogar-la! Aniré a buscar l'avi!

El pare va fer un gest perquè es calmes i la mare va afegir, ignorant-lo del tot:

—Senyor, segueixi'm si és tan amable.

Mentre s'allunyaven pel passadís, un llampec va il·luminar la sala i va esclatar una gran tempesta. Just després, tots els llums es van apagar i l'hotel va quedar submergit en la foscor.

Els pares d'en Marc han llogat l'habitació 13 a un client estrany. Mentre en Marc rondina, una apagada deixa l'hotel a les fosques.

Capítol

2

El laboratori secret

Dos minuts després va tornar la llum. El pare d'en Marc va pujar del soterrani gratant-se el cap:

—Que estrany! Si he canviat els fusibles* no fa gaire!

Però en Marc no se l'escoltava. Estava molt empipat amb els pares per haver deixat que algú s'allotgés a l'habitació 13.

La porta de l'hotel es va obrir i va entrar l'avi amb els braços carregats de llenya. Ell tampoc semblava gaire content i va cridar:

—Estic somiant o he vist llum a la 13?

* Fusible: fil fi que serveix per protegir les instal·lacions elèctriques.

En Marc va assenyalar el pare:

—El pare acaba de llogar-la!

L'avi va deixar anar la llenya amb un gran estrèpit i va cridar:

—Us he dit un milió de vegades que no podeu llogar la 13!

El pare d'en Marc el va ajudar a recollir els troncs mentre es disculpava:

—Ho sento... Però no podíem rebutjar un client, oi que no...?

Sense respondre, l'avi es va endur en Marc amb posat d'amoïnat i li va dir:

—No deixarem que algú tafanegi a l'habitació 13. Si descobreix que l'armari porta directament fins al laboratori de màgia, serà el final del nostre secret i dels nostres poders.

En Marc va preguntar molt inquiet:

—Vols dir que podria descobrir que, a la nostra família, la bruixeria es transmet d'avis a nets?

L'avi el va tranquil·litzar:

—No t'hi amoïnis, aniré a revisar la 13 quan el client estigui sopant al menjador. Primer de tot, hem de protegir els quatre elements.

En Marc va recitar en veu baixa:

—Terra, mar, vent i foc.

Aleshores, va tornar la mare d'en Marc i va dir ben contenta:

—Al client li ha agradat tant l'habitació que m'ha demanat que li pugui el sopar.

L'avi va contestar:

—Pels calçotets d'en Merlí! Doncs l'hi portaré jo.

Després va xiuxiuejar a en Marc:

—Mentrestant, ves a buscar la bossa de màgia. Crec que la necessitarem!

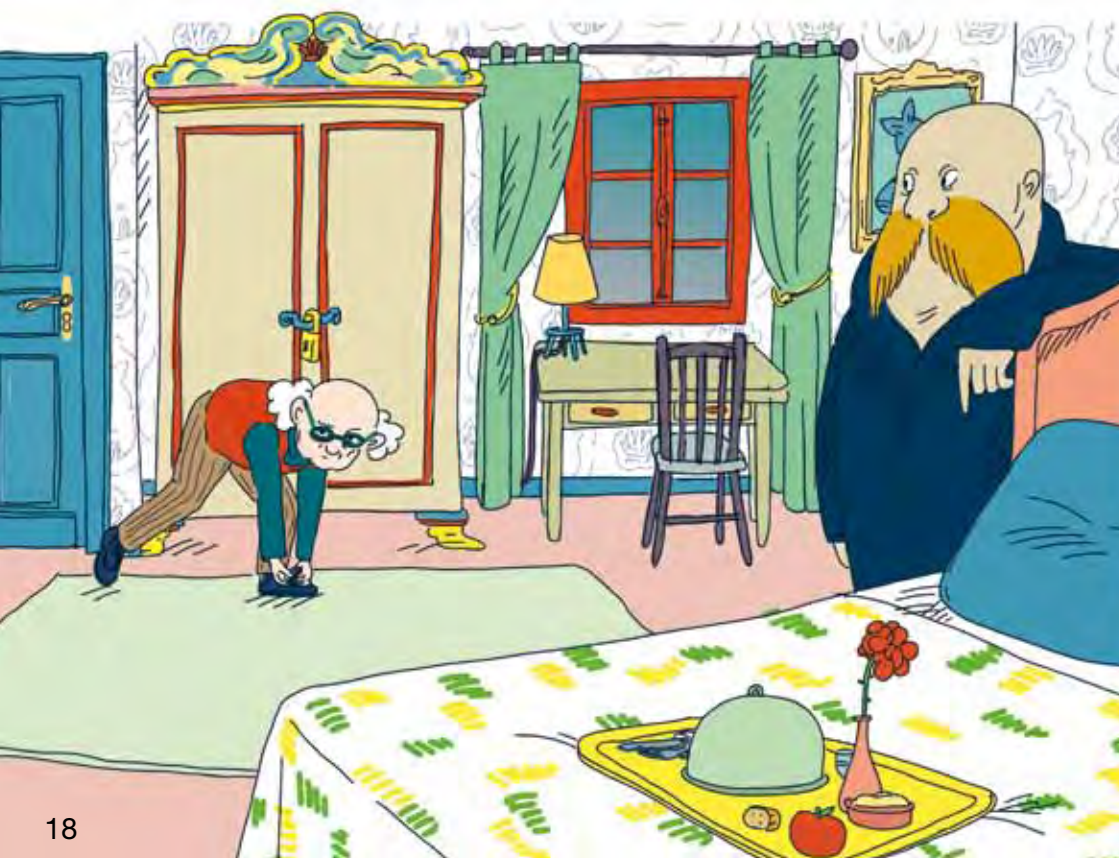

En arribar a l'habitació 13, l'avi va haver de picar diverses vegades perquè l'obrissin.

—El sopar —va dir al desconfiat client.

Ràpidament, l'avi va deixar la safata sobre el llit. Després, va fingir lligar-se els cordons per poder mirar l'armari. Per sort, la porta de dues fulles seguia tancada amb un gran cadenat.

L'avi es va posar dret i va explicar:

—Em sap greu que l'armari estigui tancat. Per dins és ple de floridura. Per això no acostumem a posar aquesta habitació a disposició de la clientela.

L'home va respondre amb un grunyit i li va assenyalar la sortida.

La porta es va tancar pesadament rere l'avi, que va sentir com un calfred li recorria l'esquena. De sobte, va sentir un crit.

Era la veu d'en Marc!

En Marc i l'avi temen que el client descobreixi el seu laboratori de màgia, amagat a l'armari de l'habitació 13. Uf! Encara continua tancat.

Capítol

3

L'illa està en perill

Des de la planta baixa, en Marc estava guaitant per una finestra del passadís. Tenia a la mà la bossa de màgia i semblava fascinat. Pel vidre, va ensenyar al seu avi l'increïble espectacle que tenia davant els ulls: a fora, enmig de la foscor de la nit, el far estava completament cobert d'algues lluminoses. Des del moll, un munt de passejants mirava l'estrany fenomen.

En Marc va preguntar amoïnat:

—És una advertència, avi?

—Sí. Fa molt temps que estem en pau, però sembla que avui l'illa està en perill.

L'avi es va girar i va enfilat l'escala corrent. En Marc el va trobar davant l'habitació 13. Ara, la porta era oberta de bat a bat i no hi havia cap rastre del client.

L'avi va entrar-hi i va anar de dret a l'armari: el cadenat era a terra.

—Aquest... cara de pa l'ha obert! —va cridar molt empipat.

En Marc va preguntar:

—Creus que deu ser al nostre laboratori?

Sense respondre, l'avi va obrir les portes de l'armari. L'interior era més fosc que una cova. Amb el cor palpitant, en Marc el va seguir en silenci pel túnel.

Després de caminar uns cent passos, en Marc va treure el cap per la porta d'entrada al laboratori. Amb molt de compte, va observar la gran habitació il·luminada. La taula i els prestatges eren plens de pocions i flascons. En una vitrina, va veure el vell llibre de fórmules màgiques i les pedres precioses que es transmetien a la seva família, d'avi a net, des de feia moltes generacions.

En Marc va xiuxiuejar:

—L'home no és aquí.

De sobte, es va quedar glaçat:

—Però mira...!

I va assenyalar la vitrina on hi havia la col·lecció de pedres precioses:

—Avi, hi falta la gran pedra blava!

—QUÈÈÈ? —va deixar anar l'avi—. Hi falta l'aiguamarina?*

En Marc no va poder evitar cridar:

—Sí, la que vas prendre a les forces del mar!

L'avi el va agafar per la mà i el va estirar:

—Ho sabia! Aquest tipus és un bruixot del mar... Quina catàstrofe! Amb aquesta pedra pot submergir l'illa sota l'aigua. Som-hi, no podem perdre ni un minut!

* Aiguamarina: pedra preciosa de color semblant al de l'aigua del mar.

Un minut després, en Marc i el seu avi entra-
ven corrent al menjador de l'hotel. De sobte,
l'avi es va aturar en sec:

—És allà!

Efectivament, l'estrany individu estava asse-
gut entre els nombrosos clients que havien
baixat a prendre alguna cosa.

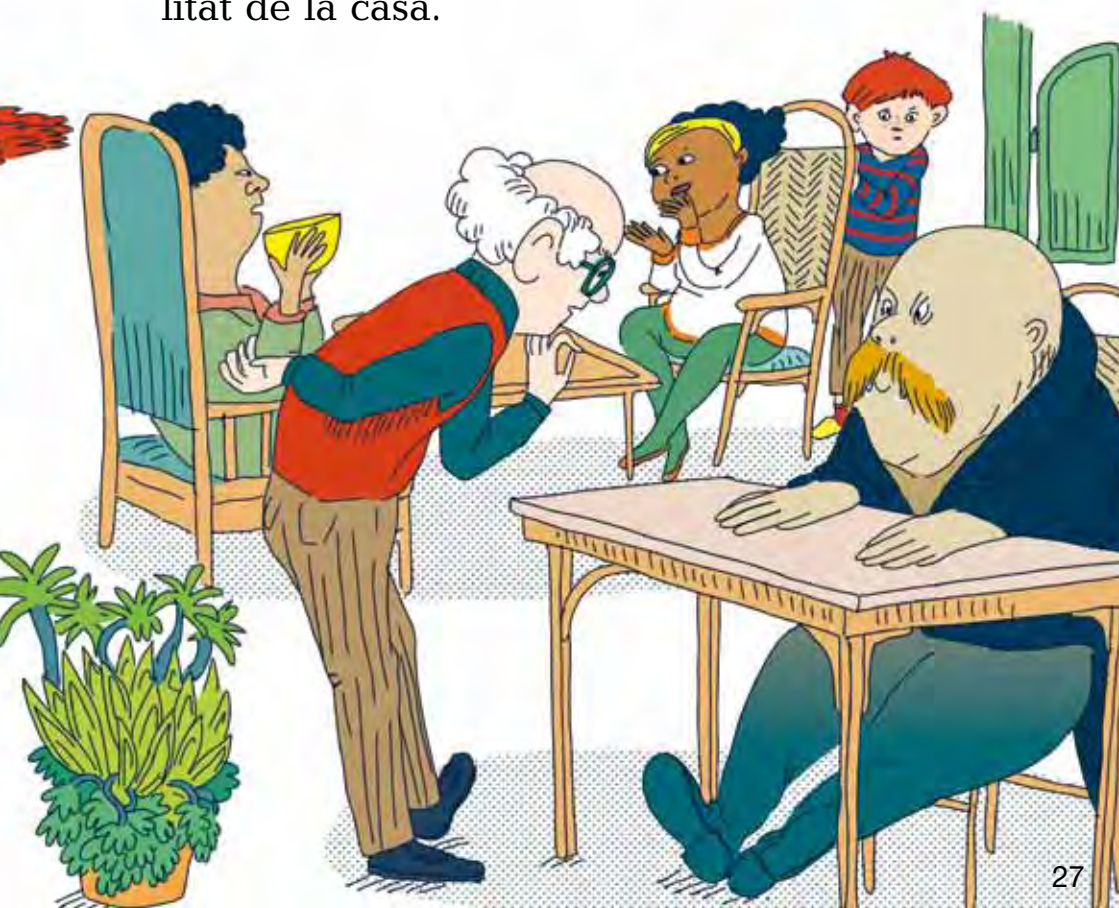

Per a sorpresa d'en Marc, l'home els va fer un senyal perquè s'hi acostessin i, amb un somriure, els va preguntar:

—Em posen una infusió?

De la manera més natural possible, l'avi va respondre inclinant-se lleugerament:

—Amb molt de gust... Li portarem l'especialitat de la casa.

A la cuina, en Marc va rondinar:

—Ens ha robat la pedra! Per què no fem alguna cosa ja?

L'avi va respondre:

—Al menjador hi ha massa gent. No podem fer res contra ell... i ho sap.

I va explicar al net:

—Els bruixots del mar són molt provocadors. Els agraden els conflictes i molts cops han amenaçat d'explicar als humans el secret de la màgia. Així doncs, el comportament d'aquest bruixot no em sorprèn.

L'avi va regirar la bossa de màgia i va tirar un grapat de pols de pedres màgiques a la infusió.

—Aquest cara de pa pot esperar una mica. Mira!

Davant l'atenta mirada d'en Marc, l'avi es va posar a remenar la infusió amb una cullereta i va somriure:

—Això hauria de fer-li efecte!

Però quan van tornar al menjador... el bruixot del mar havia desaparegut!

El client de l'habitació 13 és un bruixot del mar que ha descobert el laboratori i ha robat una pedra màgica. L'illa està en perill!

Capítol

4

L'enuig del bruixot

En Marc i l'avi van pujar un altre cop a l'habitació 13. En mirar pel forat del pany, en Marc es va quedar enlluernat per una llum molt forta i, després, va veure el bruixot del mar transformar-se davant els seus ulls... en una morsa!

—No em sorprèn —va dir en Marc—. Des que el vaig dibuixar, vaig sentir alguna cosa estranya!

—Sí, tu ja tens l'instint dels bruixots de la terra —va assegurar l'avi—. Però, ara, aparta't!

Aleshores, va regirar la bossa de tela i va llançar un grapat de pols violeta al pany. Es va produir una petita explosió i la porta de l'habitació es va obrir grinyolant.

En Marc i l'avi van entrar-hi ben decidits. Davant seu, l'home ja tenia cap de morsa, però el cos era encara el d'un humà. En veure'ls, va mig aclucar els petits ulls malvats i va cridar amb una veu molt ronca:

—Soc el senyor del mar i dominaré el món!

L'avi va estrènyer la mà d'en Marc i tots dos van respondre alhora:

—Som els guardians de l'illa i no t'ho permetrem pas!

En Marc va veure l'aiguamarina, la pedra que havia desaparegut del laboratori: era sobre el lavabo, al costat de la morsa. Amb rapidesa, el bruixot del mar va agafar un flascó i va tirar unes gotes sobre la pedra. La màgia dels mars va començar a fer efecte: un núvol de bombolles i de vapor va envair l'habitació. Si en Marc i l'avi no recuperaven immediatament l'aiguamarina, l'illa aviat quedaria submergida sota el mar.

A fora, les onades es van fer més altes i fortes i van arribar fins a la finestra, que es va obrir violentament quan en Marc intentava apropar-se al lavabo. La força del cop el va fer retrocedir. Aleshores, es va produir un nou embuixament: les algues lluminoses van entrar a l'habitació. Les plantes marines van créixer diversos metres i van separar l'habitació en dues parts: en Marc i l'avi van quedar en un costat, i la morsa, a l'altre.

Protegit per la barrera d'algues, el bruixot del mar va continuar tirant el contingut del flascó sobre l'aiguamarina.

—Primer, submergiré Roca Gran. Després, totes les altres illes —va dir—. Finalment, la Terra sencera perquè el regne dels oceans està empipat. Vosaltres, els humans, heu contaminat els mars!

En Marc s'hi va enfrontar:

—En aquesta illa respectem la terra i el mar! No malgastem, reciclem...

—Ha, ha! A vosaltres sí que us reciclaré... per donar menjar als peixos! —el va interrompre la morsa amb una rialla monstruosa.

I va tirar l'última gota del flascó. L'avi va intentar impedir-l'hi, però en fer una passa les algues se li van enrotllar al voltant de les cames i el van immobilitzar.

Aleshores, va llançar la bossa de màgia a en Marc i va cridar:

—Ataca les seves defenses! Fes servir les...

No va tenir temps d'acabar la frase: les algues l'acabaven d'emmordassar.

El bruixot del mar s'ha transformat en morsa
i està fent servir la seva màgia per inundar la Terra.
L'avi ha quedat atrapat per les algues!

Capítol

5

Molt bé, Marc!

En Marc repetia molt nerviós les últimes paraules del seu avi:

—Fes servir les... fes servir les...

Les què? En Marc només era un aprenent de mag i mai havia utilitzat la bossa de màgia! Va ficar-hi la mà i, a les palpentes, va treure'n una bosseta: eren escorces de fusta a la deriva.* Podrien parar l'embruixament?

* Fusta que sura al mar.

En Marc va cridar:

—Avi, aguanta!

I va llançar un grapat d'escorces contra la barrera vegetal que s'aixecava davant seu.

Per desgràcia, les algues van envair encara més l'habitació i van cobrir del tot l'avi. En Marc, angoixat, va veure com les algues s'apropaven a ell. Mentre retrocedia, el quadern de dibuix li va caure de la butxaca i es va obrir per l'última pàgina... on hi havia el dibuix de la morsa.

En recollir el quadern, algunes escorces van caure sobre les pàgines. En Marc va veure que els dits del dibuix de la morsa es van esborrar quan les escorces els van tocar. Gairebé alhora, un xiscle li va fer aixecar la vista: a l'altre costat de la barrera d'algues, el bruixot del mar acabava de perdre els dits de la mà dreta!

Així era com en Marc podia lluitar contra la morsa!

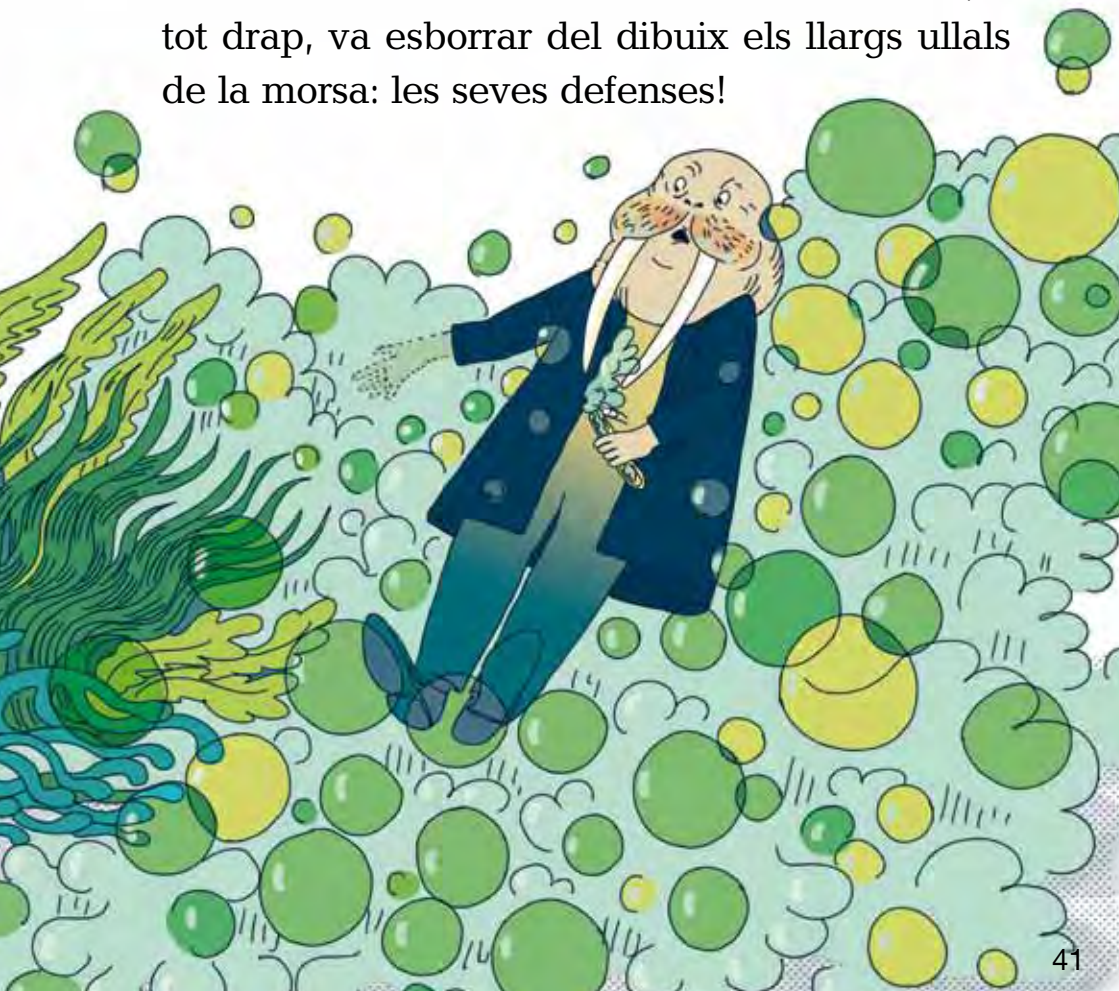

El bruixot el va desafiar:

—Ja és massa tard, aprenent de mag! Quan tiri aquest altre flascó a la pedra, la Terra es convertirà en una bola totalment blava!

Aleshores, en Marc va recordar el consell del seu avi: «Ataca les seves defenses!». I, a tot drap, va esborrar del dibuix els llargs ullals de la morsa: les seves defenses!

La morsa va xisclar. Les parets de l'habitació van tremolar i l'horrible crit va ressonar per tot l'hotel. Els dos ullals es van partir, van caure a terra i es van desfer. El bruixot del mar tot just acabava de perdre els seus poders! De cop, la barrera d'algues va desaparèixer.

Amb un últim esforç, el bruixot es va enfilegar a la finestra i es va llançar al mar prometent:
—Tornaré!

En Marc va anar corrent al lavabo per recuperar l'aiguamarina. En tocar-la, les algues, les bombolles i el vapor van desaparèixer.

—Molt bé, Marc! —va exclamar l'avi—. Has vençut el bruixot del mar!

L'avi el va abraçar. Per la finestra, van veure el seu enemic allunyar-se cap a alta mar. El vent havia deixat de bufar i la marea baixava.

Però el jove mag no estava del tot tranquil:

—Avi, creus que tornarà?

L'avi li va donar uns copets a l'esquena:

—No t'hi amoïnis. Abans li han de créixer els ullals. I això tardarà 200 anys!

L'endemà al matí, en Marc va saltar del llit. Brillava un sol esplèndid. No hi havia rastre de núvols al cel, ni d'onades al mar, ni d'algues a les façanes de les cases ni al far.

A la sala de l'hotel, els pares d'en Marc estaven fregant el terra.

L'avi els va demanar:

—Prometeu-me que mai tornareu a llogar l'habitació 13!

El pare d'en Marc va rondinar:

—La veritat és que aquesta habitació porta mala sort. Mai havia vist una tempesta com la d'ahir!

—I, a més, el client se n'ha anat sense pagar
—va afegir la mare—. Ningú no l'ha vist, és
com si hagués marxat volant...

En Marc va somriure:

—Potser se n'ha anat nedant...

L'avi li va fer l'ullet i tots dos es van posar a
riure.

Admiro la natura

Les gemmes

Pots veure aquestes gemmes tan curioses a les branques dels arbres que han perdut les fulles.

Aquesta petita branca es diu **branquilló**.

Aquests punts són uns petits tubets tancats. Portaven la **saba** de l'arbre fins a les fulles.

Aquestes **gemmes negres**
són d'un arbre
anomenat **freixe**.

Aquesta marca és
la **cicatriu** d'una fulla
que va caure a la tardor.

Cada gemma està
recoberta de trossos
d'escorça fina
que es diuen **escames**.

**A la primavera, les gemmes s'obren.
Saps què en surt?**

Les gemmes contenen
minifulles i miniflors.

© Franck Teigler/hemis.fr.

Al freixe, primer
hi surten les **flors**.
No tenen pètals.

Quan les **gemmes**
s'obren, les escames
es desprenen i cauen.

Després hi creixen
les **fulles** i les **tiges**.

Les gemmes surten molt abans de la primavera!

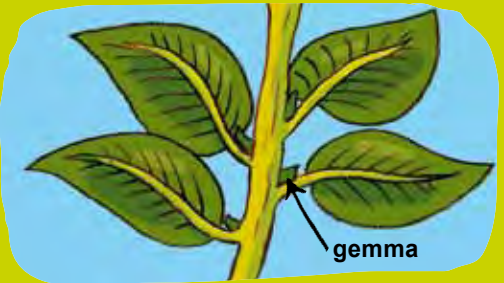
© Minden Pictures/Marcus Webb/FLPA/Biosphoto.

Al final de l'estiu, les plantes preparen les flors i les fulles que creixeran a la primavera següent.

Ho sabies?

Hi ha gemmes punxegudes, rodones, allargades... Cada arbre té les seves gemmes particulars!

Totes les plantes tenen gemmes. N'hi ha una a la base de cada fulla.

El racó de la màgia

Imatges

misterioses

Intenta-ho...

Pots endevinar el que s'amaga en aquestes dues imatges?

Per veure-ho, fes servir la plantilla màgica.

Per veure les imatges misterioses, posa la **plantilla màgica** a sobre (és a la pàgina 3), amb les línies en vertical, i **mou-la a poc a poc** d'esquerra a dreta i de dreta a esquerra.

Bona lectura!

Aquesta noia celebra el **23 d'abril, Dia del Llibre**, llegint còmodament. Però, si segueixes amb el dit la graderia on està asseguda, descobriràs que es tracta d'una figura impossible.

L'Ateneu Grand Splendid

Té uns 120.000 llibres i és a Buenos Aires, la capital de l'Argentina. Abans de convertir-se en llibreria l'any 2000, va ser un preciós teatre inaugurat el 1919. Manté l'estructura i la decoració originals i, tant al pati de butaques com a les llotges, hi ha butaques per asseure's a llegir.

L'escenari, amb el teló de vellut vermell original, és la cafeteria, on hi ha un piano per acompanyar amb música la lectura. La cúpula té una gran pintura a l'oli feta el 1919 amb una representació de la pau per celebrar la fi de la Primera Guerra Mundial. És una de les llibreries més boniques del món!

ENIGMA

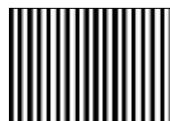
Què fa una gallina marró que una gallina negra no pot fer?

Solució:

El color dels seus ous. Les gallines marrones ponen ous de color marró i les negres, ous negres.

Solució: Doncs pondre ous del seu color perquè no hi ha ous negres.

Per llegir la solució, posa la **plantilla màgica** sobre el text, amb les línies en vertical, i mou-la a poc a poc d'esquerra a dreta i de dreta a esquerra. **Atenció:** comença pel text rosa!

bayard

© Bayard Presse - Jaime lire 482 - Il·lustració: Nicolas Hubesch - mars 2017.

Llegir
és
màgic

7/10
ANYS

Entra-hi
directament

Rep *Tiroliro* cada mes a casa

 WWW.BAYARD-REVISTAS.COM

 93 218 24 76

per només
56,95 €
l'any

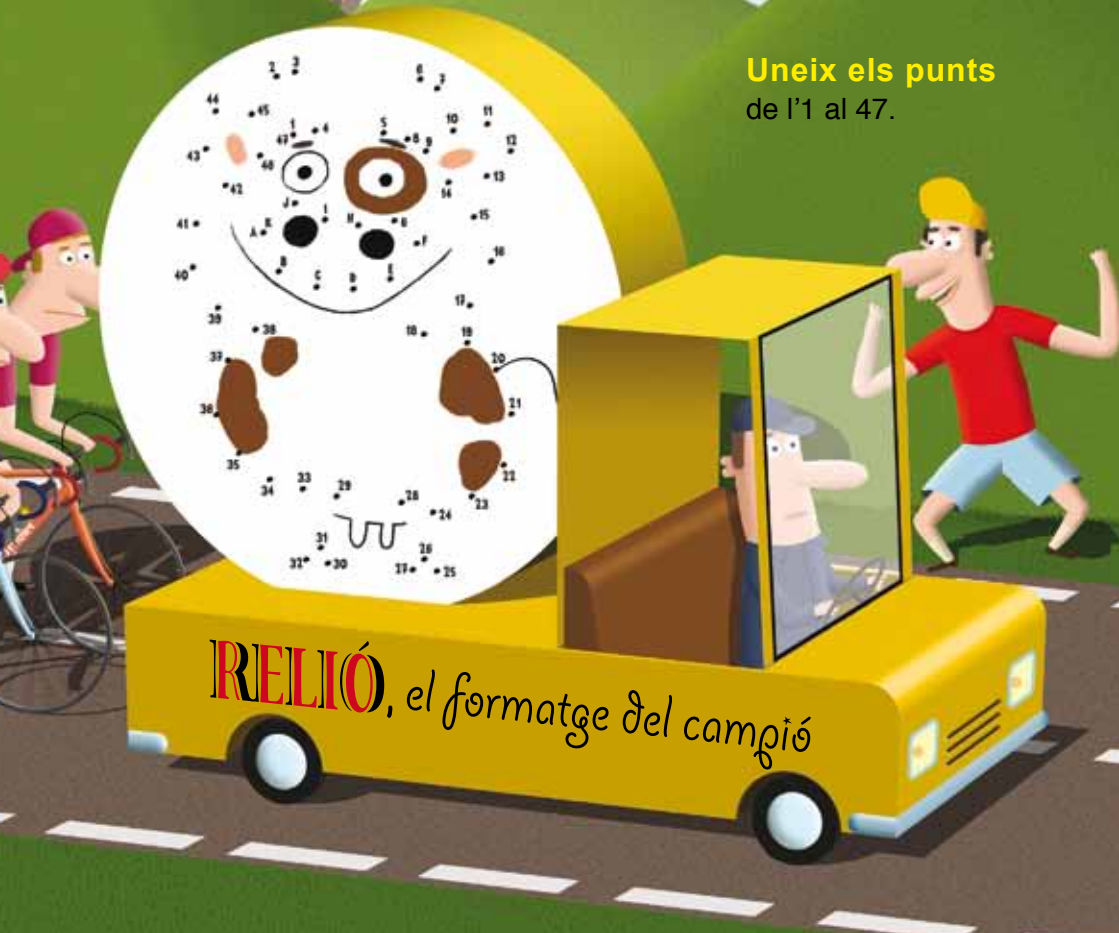
Regal de benvinguda:
dos llibres de la col·lecció
«Els tresors de Tiroliro»

Cobertes metal·litzades
108 pàgines cada un
14,8 x 19 cm

Els jocs d'en Bonamina Amb bicicleta!

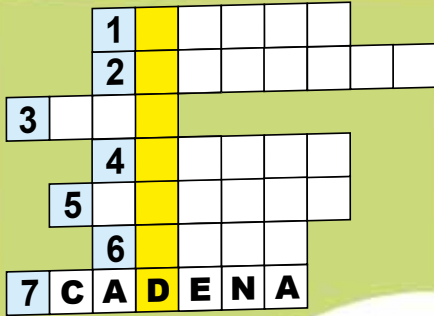
Uneix els punts
de l'1 al 47.

RELIÓ, el formatge del campió

Quin és el sobrenom d'en Ferran, el corredor del mallot rosa?

Completa els mots encreuat seguint els números. En llegiràs la resposta a la columna groga.

Substueix cada lletra per la següent en l'abecedari (A=B, Z=A...).

I Z S H M B

— — — — —

F Z M D R

— — — — —

C' Z Q Q H A Z Q

— — — — —

B →

Ratlla els «UF».
 NUFO UFEL
 PUFODRÉUF
 DEUFIXAR
 UFENRUFERE.

A →

Solucions: Guerdà; 1. Gorra; 2. Ulleres; 3. Fre; 4. Pedal; 5. Mallot; 6. Ulleres; 7. Cadena.

Què diuen? Per saber-ho, desxifra les bafarades.

Afegeix-hi
les vocals.

TR _ S M _ N _ TS

D' _ V _ NT _ TG _

S _ BR _ _ L

P _ L _ T.

C →

2

Llegeix-ho
en un mirall.

ANIUQ

CURSA

IATN

BONICAI!

← D

6

Solució: A. Ja tinc ganes d'arribar; B. No el podré deixar enlloc; C. Tres minuts d'avantatge sobre el pilot; D. Quina cursa tan bonica!

El correu de Tiroliro

«Hola, Tiroliro! Soc la Sara i tinc 8 anys. Espero que t'agradi el meu dibuix.»

«Hola, som la Maria, de 8 anys, i l'Anna, de 5 anys, amb la nostra supermascota Era. També tenim el Troi, que també és un pastor alemany. Els estimem molt perquè van arribar a casa quan erem uns cadellts! Moltes gràcies.»

«Hola, em dic Daniel i tinc 8 anys. Us envio aquest dibuix perquè m'agrada molt el Tiroliro.»

REFRANY DEL MES

A l'abril,
cada gota
val
per mil.

Envia'ns fotos de la teva mascota, acudits, dibuixos...
amb el teu **nom, cognoms i adreça a:**
tiroliro@bayard-revistas.com
Si els publiquem en aquesta pàgina, t'enviarem un regal!

El dilluns següent...

CONTE DE SANT JORDI

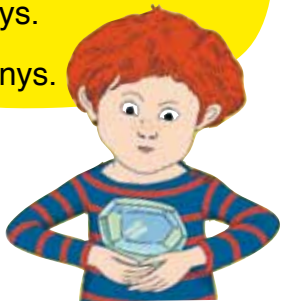

Un castell,
una princesa
i un cavaller valent
que llueix
dalt d'un cavall
una cuirassa d'argent.
Sant Jordi, quina diada,
però... el drac està content?

1. En Marc té...

- A 8 anys.
- B 9 anys.
- C 10 anys.

2. La pedra que desapareix del laboratori és...

- A una turquesa.
- B una aiguamarina.
- C un safir.

3. L'avi diu a en Marc que...

- A ataqüi les defenses de la morsa.
- B ataqüi les algues.
- C miri el seu quadern de dibuix.

4. Quan els ullals de la morsa es parteixen...

- A la morsa desapareix.
- B les algues l'envolten.
- C la morsa es llança al mar.

5. Les gemmes s'obren...

- A a la primavera.
- B al final de l'estiu.
- C a l'hivern.

6. La professora de l'Anatol reparteix la fotocòpia a la classe de...

- A llengua.
- B ciències naturals.
- C matemàtiques.